

РЕШЕНИЕ

№ 608

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-Г, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Гергана Коюмджиева
Биляна Магделинова

като разгледа докладваното от Стефан Кюркчиев Въззивно гражданско дело № 20221100501091 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 463 от ГПК.

Образувано е по жалба на С.о., срещу Протокол за извършено разпределение от 05.10.2021г. на постъпили суми от публична продан на недвижими имоти в изпълнително дело № 20178440401460 съгласно описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 при КЧСИ и район на действие Софийски градски съд.

Жалбоподателят поддържа твърдение, че извършеното разпределение е незаконосъобразно, тъй като съдебният изпълнител бил нарушил установената от чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД привилегия на на С.о. - да получи дължимите суми за такса битови отпадъци /ТБО/. Жалбоподателят сочи, че вземанията на С.о. по извършеното разпределение произтичат от задължения за неплатени данъци и такси за имота, който е обект на публична продан. Според тезата на жалбоподателя, нормативната уредба, уреждаща конкретния случай, не била „синхронизирана“ и публичните общински вземания следвало да включват не само данъци, но и такси, каквато била процесната „такса битови отпадъци“. С оглед изложените твърдения, жалбоподателя моли за отмяна на разпределението и за извършването на ново такова. С оглед изхода на спора, жалбоподателят моли за осъждане на насрещната страна, да заплати

направените съдебни разноси, включително и за юрисконсултско възнаграждение.

Насрещните страни по жалбата – страните в изпълнителното производство – не са изразили изрично становище по допустимостта и основателността на подадената жалба в рамките на установения от закона срок.

В писмено становище, което е адресирано до съда, частният съдебен изпълнител С.Я. с рег. № 844 при КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд - изразява становище за процесуална допустимост на жалбата, но поддържа тезата за нейната неоснователност. В становището си, съдебният изпълнител подробно посочва поредицата от юридически факти, които са настъпили в производството по принудително изпълнение и поддържа тезата, че извършеното разпределение, което е предмет на жалбата е в пълно съответствие с изискванията на чл. 460 от ГПК и чл. 136 от ГПК, доколкото разпоредбата на чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД лимитативно очертава вземанията на държавата, които се удовлетворяват по реда на особена привилегия.

Настоящият състав на съда, като взе предвид доводите на страните и съобрази данните за извършените процесуални действия по изпълнително дело № 20178440401460 съгласно описа на ЧСИ С.Я., с рег. № 844 при КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд, установи следните правнозначими факти:

Изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя „Общинска банка“ АД, въз основа на изпълнителен лист от 20.03.2017г., който е издаден по гр.д. № 10554/2017г. по описа на 55 с-в при Софийски районен съд.

С.о. има процесуалното качество на присъединил се вискател в изпълнителното производство, за вземания, произтичащи от неплатен данък върху недвижимите имоти и за незаплатена такса за битови отпадъци. Размерът на задълженията е посочен в Удостоверение № ДПН21-ДИ111-283/28.09.2021г. на Дирекция „Общински приходи“ при Район „Люлин“ на С.о..

С Протокол за извършено разпределение от 05.10.2021г. съдебният изпълнител е извършил разпределението на постъпилите суми от публична продан на недвижими имоти в изпълнително дело № 20178440401460, съгласно описа на ЧСИ С.Я., с рег. № 844 при КЧСИ и с район на действие

Софийски градски съд. Съдържанието на протокола сочи, че при извършване на разпределението, съдебният изпълнител е отчел привилегията за вземането на С.о. за незаплатени **данъци**, но е приел липсата на привилегия по чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД, относно вземането на С.о. за **такса битови отпадъци**.

Постановлението за извършване на разпределение е съобщено на С.о. и обжалвано пред настоящия съд, по повод на което е образувано и настоящото производство.

Настоящият състав на съда, като взе предвид доводите на страните и съобрази данните за извършените процесуални действия по изпълнително дело № 20118440401650 съгласно описа на ЧСИ С.Я., достигна до следните правни изводи:

Жалбата, с която съдът е сезиран, е процесуално допустима, защото е подадена от надлежно легитимирана страна – присъединил се вискател., в рамките на установения от закона срок, срещу изрично предвиден акт на съдебния изпълнител.

Разгледана по същество, жалбата срещу извършеното разпределение е неоснователна.

Разпределението на постъпилите суми, което съдебният изпълнител е длъжен да извърши, засяга съществено правата и интересите на вискателя/ите и на длъжника/ците в изпълнителния процес, поради което законът определя възможността за подаване на самостоятелна жалба срещу него. Смесовото значение на това процесуално действие пряко кореспондира с целта на самото изпълнително производство, в уредената от чл. 460 от ГПК практическа хипотеза, при която събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели. В такъв случай, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

За тази цел се изисква разпределението да бъде подробно мотивирано, за да може обективно да бъдат възприети всички негови компоненти по вид (тип) и правно основание от всички страни в изпълнителното производство, така че те да бъдат обективно мотивирани в разбирането си, че законът е бил спазен.

Същественният въпрос, който следва да бъде разрешен в конкретния случай е относим към приложното поле на чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД, относно вземането на С.о. за такса битови отпадъци.

За да разреши този въпрос, настоящият състав на съда отчита факта, че задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса „битови отпадъци“, които се дължат на С.о., в действителност представляват **публични общински вземания** /по арг. от чл. 162, ал.2, т.1 и т.3 от ДОПК, вр. с чл.1, ал.1, т.1 от ЗМДТ и чл.9а, ал.3 от ЗМДТ/, но **публичният характер на вземането** за такса „битови отпадъци“ за продадения на публична продаден недвижим имот - **не превръща това вземане в привилигирано вземане, по смисъла на чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД** именно поради различното правно естество на вземането за данъци и за такси.

Съществената разлика в естеството на вземането за данък и такса, за които липсват легални дефиниции, се извеждат чрез тълкуване. И двете са публични задължения (държавни или общински) съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 и 3 ДОПК и целта им е да осигурят приходи за държавата или общината, както и са скрепени с принуда на държавен или местен орган в зависимост от това дали се касае за държавни или местни данъци и такси, но за разлика от данъците при таксите държавата или общината престира услуга/дейност и въз основа на нея се определя дължимостта им. Такава престация при данъците липсва, поради което другото деление между двете понятия е безвъзмездност при данъците, тъй като Държавата или общината не предоставят никаква насрещна услуга и възмездност при таксите поради извършване на определена дейност. Следователно съществената разлика в правната природа на задълженията за данъци и такси се илюстрира от факта, че за заплащането на данъците - данъчнозадължените лица не получават насрещна престация, докато таксата се заплаща, с оглед извършването на някаква услуга/дейност от държавата или общината и се правят разходи, които се покриват от определения размер на таксата.

С оглед правната природа на таксите се е произнесъл и Конституционният съд на РБ (виж напр. Решение № 4/04.07.2013г. по конституционно дело № 11/2013г., в Решение № 10/26.06.2003г. по конституционно дело № 12/2003 г. и Решение № 13/31.07.2014г. по конституционно дело № 1/2014 г. __, възприемайки категорично принципното становище, че задълженията за

данъци и такси имат различна правна природа и поради това, не следва да се отъждествяват. Таксата представлява финансово плащане, дължимо на държавата или общините по повод на предоставяни от тях дейности и услуги на юридически лица и граждани. Таксите се различават от данъците, тъй като основанието за плащане на таксата е ползване на услугата или предизвикване на действието на държавен орган в полза на платеща на таксата.

В заключение на изложените аргументи, настоящият състав на съда възприема становището, че особената привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД не се отнася до всички публични вземания на Държавата и общините, а само до изрично и и лимитативно посочените в нея данъчни задължения. В конкретния случай, съдебният изпълнител е съобразил извършеното разпределение с изискванията на закона, поради което релевираните от С.о. доводи са напълно неоснователни, а извършеното разпределение не съдържа пороци от гледна точка на особената привилегия на жалбоподателя по особената привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД.

При формирания краен извод на настоящия състав на съда, жалбата на С.о. следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.о. със седалище и с адрес – гр. София, ул. ****, в качеството на присъединен възискател в изпълнителното производство, срещу Протокол за извършено разпределение от 05.10.2021г. на постъпили суми от публична продажба на недвижими имоти в изпълнително дело № 20118440401650 съгласно описа на ЧСИ С.Я., с рег. № 844 при КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд София, с частна жалба, която може да бъде подадена в едноседмичен срок от връчване на препис от настоящия съдебен акт.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____